

عنوان مقاله:

بررسی ضوابط اشتغال زن از دیدگاه فقه و فقهای شافعیه

محل انتشار:

سومین کنفرانس بین المللی و چهارمین کنفرانس ملی حقوق و علوم سیاسی (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 18

نویسنده:

بهجت تبریزی خیای - رشته الهیات فقه و مبانی حقوق اسلامی

خلاصه مقاله:

با وقوع عقد ازدواج طرفین در مقابل یکدیگر از حقوق و تکالیفی برخوردار میشوند که ممکن است در آغاز و یا در ادامه ی زندگی مشترک بین برخی از این حقوق و تکالیف تراحم به وجود آید. یکی از مصادیق این تراحم در ارتباط با اشتغال زن میباشد. چرا که لازمه ی اشتغال به ویژه اشتغال در خارج از خانه، خروج زن از منزل است در حالی که خروج زن از منزل ممکن است با تمکین او از شوهر و حفظ مصالح خانوادهمغایرت پیدا کند. البته چنانچه بین زن و شوهر در خصوص اشتغال زن، توافق وجود داشته باشد، مشکلیمتوجه آنان و خانواده نخواهد بود اما اگر شوهر با اشتغال زن مخالفت نماید، حل این مشکل میبایست بامراجعه به قانون، موازین فقهی و عرف صورت پذیرد. اگرچه فقهای امامیه اصل آزادی اشتغال زن را پذیرفته اند اما تعیین محدودیتهایی در قانون مدنی و فقه امامیه، سبب شده تا در عمل، اصل مذکور بامخاطراتی مواجه شود. فقهای شافعیه معتقدند که در منابع دینی اسلام، بر فعالیت زن در خانه، همسراری و تربیت فرزندان و ریاست مردان بر خانواده، تاکید شده است. پس لازمه کار در خانه، محرومیت این قشر از اشتغال در بیرون از خانه است. فقهای شافعی اشتغال زن را در خارج از منزل جایز میدانند و اصرار دارند جای زن در خانه است و نخستین و آخرین وظیفه او شوهرداری و تربیت فرزندان میباشد و عقیده دارند که، فطرت می طلبد که زن به بارداری و شیردهی و نگه داری و تربیت فرزندان و به کارهای خانه بپردازد.

کلمات کلیدی:

حق، اشتغال زنان، محدودیت، آثار، فقه امامیه، فقه شافعیه.

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1486995>

